

KULTUR

Kulturkollen!

Skådespelaren **Ann Petré** spelar huvudrollen i Björn Runges hyllade **"Jag är en annan nu"**, som spelas i Umeå i dag. Ett livsbejakande och humoristiskt mor-dotter-drama om sjukdom och livslögner, skriver Umeå teaterförening om föreställningen som ges på Vävenscenen.

Kulturredaktör: Sara Meidell 090-17 60 38 Reporter: Karin Bernspång 090-17 60 63 E-post: kultur@vk.se

Svängig och spelglad Loranga

SCEN

Loranga, Masarin och Dartanjang

Medverkande: **Kristine Gulbrandsen, Sonja Lindblom, Mikael Lindgren, Adam Stålhammar, Annna "Pluck" Söderling, Ronald Vikström, Niclas Andersson**

Författare: **Barbro Lindgren**

Manus: **Therese Söderberg och Bobo Lundén**

Regi & bearbetning: **Åsa Ekberg**

Västerbottensteatern

PREMIÄR. "Ta ett arbete och förstöra sina bästa år!" – som vuxen är det förtjusande enkelt att relatera till den indignerade Lorangas arbetsvägrande hållning. Morgonrock, tehuva och konstant bulldiet; en livsstilsförebild för alla arbetande föräldrar som biter ihop käkarna under kraven på perfektion, i såväl jobbet som ungarnas sockerfria måltider. Den vuxna människa som inte älskar Loranga, som inte dagdrömmer om samma laissez-faire-anda, är förmodligen förlorad till ekorrhjulet och pliktmaskineriet. För gott.

När Västerbottensteatern sätter upp pjäsen "Loranga, Masarin och Dartanjang", en föreställning för "alla mellan 5-105 år", är Loranga fullt igenkännlig från såväl Barbro Lindgrens böcker som den animerade filmatiseringen.

Men hen – det blir aldrig riktigt uttalat vilket kön Loranga och Masarin har i den här uppsättningen – har möjligen inte samma självklara, nonchalanta och dominanta huvudroll som Loranga brukar ha. Istället skapar Sonja Lindbloms Loranga, Kristine Gulbrandsens Masarin och Mikael Lindgrens Dartanjang, tillsammans med övriga karaktärer, en på alla sätt kollektiv föreställning. Gänget före individen. Det är kanske

"Loranga, Masarin och Dartanjang" är kanske lite snällare än originalet, men förmedlar hundra procent skicklig spelglädje föreställningen igenom, skriver VK:s Therese Eriksson.

FOTO: PATRICK DEGERMAN

inte Lorangas kopp te, egentligen, men det är en sympatisk hållning på scen.

Popmusiken har blivit reggae, konstlitteraturens något mer flytande och polisen fått fin rosa kostym, men i övrigt är det mesta sig likt. Tigrarna i ladån, Dartanjangs sjukdomar såväl som hans läkarexpertis, uggorna i brevlådan, tjuven Gustav med sina bläcktatueringar...

Barbro Lindgrens historia hör till barnlitteraturens mest geniala, inte minst för konststycket att göra berättelsen angelägen för vuxna utan att för den skull prata över huvudet på barn. Det är möjligt att det bara är de vuxna som fnissar åt Postnord-skämten, eller för den delen: känner igen Peps Persson-låtarna, i den här föreställningen, men det gör ingenting. "Loranga, Masarin och

Dartanjang" förmedlar hundra procent skicklig spelglädje föreställningen igenom.

Barnen får mysa på golvkuddar, som vuxen får jag sjunka ner i en grön, storblommig brassestol; nutidsblinkningarna må finnas där, men i huvudsak är denna upplevelse en resa i tiden, till den övergång mellan 60- & 70-tal i vilken böckerna kom ut. Helena Weegars sce-

nografi och Helena Anderssons kostym är klockrena och helt avgörande för den mysiga hippiestämning som präglar uppsättningen.

Pjäsen "Loranga, Masarin och Dartanjang" är kanske lite snällare än originalet, men den är snygg och svängig så det räcker och blir över.

THERESE ERIKSSON

Försämrad ekonomi för den regionala kulturen

KULTURPOLITIK. De regionala kulturinstitutionernas ekonomi har urholkats. Inte heller deltar fler i kulturlivet. Det visar en rapport som Kulturanalys nu lämnar vidare till regeringen.

I vilken mån har kulturpolitiken lett till att de nationella kulturpolitiska målen uppfylls? Det är frågan i den årliga lägesrapport som Myndigheten för kulturanalys nu presenterar.

På flera områden får kulturpolitiken bakläxa, inte minst gällande målet att deltagandet i kulturlivet ska breddas. Skillnaderna mellan olika landsändar och olika befolkningsgrupper består, konstaterar Kulturanalys. De föreslår bland annat att kulturpolitiken i större utsträckning ska samarbeta med andra politikområden, däribland utbildning, för att på sikt åstadkomma förändring.

I december rapporterade Nerikes Allehanda att Örebro länsteater tvingas säga upp tre av åtta personer i den fasta ensemblen på grund av underskott. Att ekonomin har urholkats för de regionala kulturinstitutionerna konstaterar nu även Kulturanalys.

Prognoserna inför kommande år pekar på lägre inkomster för kommuner och regioner och det ekonomiska utrymmet

för kulturens behov ser inte ut att öka.

Den så kallade kultursamverkansmodellen, som var tänkt att ge regionerna större möjlighet att bestämma över de statliga kulturanslagen, har heller inte lett till någon högre grad av nytänkande. Mer generella anslag är ett av de förslag som Kulturanalys lämnar vidare till regeringen.

ERIKA JOSEFSSON/TT

I höstas meddelade Örebro läns-teater att tre personer sägs upp.

FOTO: DAN HANSSON/SVD/TT